

Чого хочуть фотографи та як це працює?

Кожен професійний фотограф або фотографка прагнуть зачепити глядачів. Реакцією на знімок може бути лайк у соціальних мережах, купівля світлина за мільйон доларів або ж рецензія на неї. Будь-яка з цих дій може дати авторові енергію для подальшої творчості.

Так, є люди, які звиняють «у стіль», але таких дуже мало. Абсолютно більшість успішних фотографів орієнтуються на емоційний компонент реакції глядачів.

Якщо ж говорити не тільки про успішних фотографів, загалом існує трієс дверей, через які люди потрапляють у нашу професію.

Через перші двері заходять ті, хто прийшли за грошима. Людина, яка рухається швидше, має друга, який «просто натискає на кнопку» та раз на рік або літє відключивати. До того ж робота легка: розбираєшся з інструкцією до фотоапарату — і життя налагоджується.

Такі люди зрештою або швидко зацікавлюються творчо складовою, або лишають поле битви, навіть не окупувши витрати на свою першу камеру. Основною перешкодою в їхній ситуації є естетичне виховання. Неможливо дорого продати зображення, створені фотографом, який до недавнього часу не звертав уваги на візуальні види мистецтва. І якщо він більше захоплювався грошима, ніж творчістю, то не матиме достатнього стимулу для професійного та естетичного розвитку.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

Другі двері — для дослідників. Це люди, яких цікавить усе нове і які зачаровані майже гаджетів із різних сфер. Дослідники чудово знають технічні тонкощі професії та навіть розуміють, на що вкаже MTF-графік об'єктиву. Вони, найімовірніше, вміють знімати на плівку. Але, через те що ці люди залоплені технічним процесом більше, ніж творчою складовою, фотографії походять аудивні. Ви можете сміливо замовити в них збірку товару для каталогу на білому фоні. Все буде знято без «посипки», проте грамотно і якісно. Утім, дослідники часто не можуть зрозуміти, де саме вони застрягли. Вони застрягли в професійному розвитку, бо один день схожий на інший, а кожне нове замовлення нагадує попереднє.

Якщо замовники мають достатній бюджет, то вони підуть за збіркою до фотографів, які здатні видати цікаві творчі рішення. Навіть якщо такий фотограф плаває в технічних питаннях, він може виступити в ролі координатора дослідника (технічного директора). Ток треті двері — для зацікавлених передусім у творчості.

Такі люди хочуть поділитися розумінням, ідеями, емоціями через фотографію. Вони намагаються привернути увагу до свого кадру, довести візуальне висловлення та вразити глядача. І якраз це прагнення збігається з тим, чого хочуть клієнти. До творчих фотографів йдуть замовити окраси, емоційні сімейні фотосесії та рекламні знімки, які справляють вплив на цільову аудиторію. Клієнти не цікавлять умови маніпулювати глибиною різкості й налаштуваннями балансу білого. Це потрібно фотографам для того, щоб отримувати стабільний результат. Клієнти (як і успішних фотографів) хвилює градус емоційного впливу.

Саме тут фотографам допомагає робота з композицією в кадрі, щоб завдяки цим інструментам посилювати емоційну подію, підкреслити зміст і потім розмовляти з глядачами зрозумілою візуальною мовою.

Інформація про засоби виразності — це лише частина книги та частина повного комплексу необхідних знань і навичок для фотографів.

Яку роль тут відіграє композиція?

Навколо людини відбувається багато подій. На більшість із них вона взагалі не звертає уваги, але деякі провокують емоційніший відгук. І тому часто виникає бажання поділитися своїм відчуттями та роздумами. Можна це зробити, використовуючи текст, музику, фотографію тощо. Проте варто враховувати, що будь-якій із цих медіумів здатен передати лише частину авторських відчуттів. У кадрі відображено тільки фрагмент того, що бачить фотограф або фотографка; у ньому немає ні звуків, ні запахів. Та все ж довести до глядача ширшу гаму відчуттів, аніж приємні оку кольори, можливо. У візуальних видах мистецтва для цього використовують асоціативні зв'язки, які збуджують у глядача спогади про подібні відчуття і в такий спосіб «виликають» емоції. Перша частина книжки якраз присвячена засобам виразності фотографії, головне завдання яких полягає в тому, щоб за допомогою візуальних образів апелювати до асоціацій глядача, викликаючи повнішу гаму відчуттів від знімка.

Інформація про засоби виразності — це лише частина книги та частина повного комплексу необхідних знань і навичок для фотографів.

Наш професіоналізм спирається на чотири базові компетенції:

- знання можливостей та технічних налаштувань камери;
- розуміння композиції й засобів виразності фотографії;
- вміння управляти світлотіньовим малюнком;
- вміння обробити фотографії.

Починати слід саме з першого пункту. Вирішення технічних налаштувань займає не так багато часу, а розуміння можливостей камери потрібне для того, щоб стабільно отримувати очікуваний результат.

Засоби виразності фотографії допомагають підкреслити зміст, посилити емоційну подачу.

Світлотіньовий малюнок — це один із засобів виразності для фотографів. Експертам-криміналістам не треба стежити за формою пілблєксів та глибиною тіней, коли вони роблять фото з місця злочину. Їм достатньо наявності світла. А ось фотографи, які знімають для журналу, налаштовуючи освітлення, будуть орієнтуватися на настрій кадру. Коли він позитивний — зникати додаткове освітлення, щоб прибрати глибокі тіні. Коли похмурий — робити освітлення контрастним, щоб тіні були густими.

Попри те, що світлотіньовий малюнок працює на композицію, роботу з освітленням вивчено в окрему компетенцію, оскільки в цій сфері важливе місце займають знання про фізичні властивості світла та про технічні налаштування освітлювального обладнання.

Обробка фото також працює на композицію, і головне її завдання полягає не в тому, щоб виправити зроблені під час зйомки помилки, а в тому, щоб підсилити виразність кадру.

Тож у кавкич розкрито такі теми:

- вступ до композицій;
- технічні налаштування студійних спалахів та іншого освітлювального обладнання для фотостудії;
- фізичні та виражальні властивості світлотіньового малюнку;
- системний підхід до розвитку фотографів.

Засоби виразності
фотографії
допомагають
підкреслити зміст,
посилити
емоційну подачу.

Спочатку читати частину про освітлення чи про композицію?

Обидві частини книги досить самостійні, і якщо ви вже чітко уявляєте, кудищо керувати тональністю, об'ємом та формою (виражальними засобами, з якими працює освітлення), то можете переходити до другої частини книги, щоб отримати відповідь на питання, як саме ними керувати. Однак зверніть увагу на те, що перша частина книги не тільки описує прийоми композиції, але й зв'язує їх в єдину систему.

Вузьке та широке світло

Якщо фотограф знаходиться з тієї ж сторони, що й маленьке джерело світла, то як результат, складіть лобовик на фотографії, байдуже міром, освітлену частину об'єкта та м'якшою міром — зтінком. Це вузьке світло.

Якщо джерело світла розмірється зліва, а фотограф знаходиться з правої сторони від моделі, то освітлена частина в кадрі буде м'якшою і відчуженою, тональність — темнішою. Це вузьке світло.

Іл. 181 Широке світло,
Іл. 180 Вузьке світло
Автор: Андрей Дарин

Іл. 181
Іл. 182
Автор: Макс Козюк

Моделююче світло

Моделююче світло потрібне для того, щоб промалювати контур моделі. Частіше за все, джерелом моделюючого світла слугує стрібокс, який розміщують ззаду збоку.

На цих фотографіях можна побачити, який результат отримано, якщо використати лише моделююче світло.

